

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง แนวโน้มและปัญหาในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของผู้ส่งออกในภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อพยากรณ์แนวโน้มในการส่งออกสินค้าสิ่งทอ และปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของผู้ส่งออกในภาคเหนือ ตลอดจนศึกษาถึงนโยบายและมาตรการของรัฐบาลในการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ และข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ จำนวน 35 ราย ประกอบด้วย ผู้ส่งออกจังหวัดเชียงใหม่ 18 ราย จังหวัดตาก 6 ราย จังหวัดลำพูน 5 ราย จังหวัดลำปาง 1 ราย จังหวัดพะเยา 1 ราย จังหวัดเชียงราย 1 ราย จังหวัดกำแพงเพชร 1 ราย จังหวัดพิจิตร 1 ราย และจังหวัดนครสวรรค์ 1 ราย ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ผลการพยากรณ์แนวโน้มการส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลการส่งออกสินค้าสิ่งทอของภาคเหนือจากสำนักงานการค้าต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2533 – 2543 เพื่อพยากรณ์แนวโน้มในการส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ จากการทำ Curve Estimation ได้สมการที่มีความเชื่อมั่นและเหมาะสมนำมาวิเคราะห์ห่อนุกรมเวลาหาค่าแนวโน้มเชิงเส้นเพื่อพยากรณ์แนวโน้มการส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ พบว่า แนวโน้มในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของภาคเหนือเพิ่มขึ้น ในปี 2544 มีมูลค่าการส่งออก 3,688.31 ล้านบาท และ ปี 2545 มีมูลค่าการส่งออก 5,401.48 ล้านบาท

5.1.2 ผลการศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของผู้ส่งออกในภาคเหนือ ประกอบไปด้วย

5.1.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ จำนวน 35 ราย ในการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ พบว่า ผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ดำเนินธุรกิจส่งออกสินค้าสิ่งทอมาแล้ว 3 – 5 ปี (ร้อยละ 34) ตลาดหลักคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่นมียอดการส่งออกมากกว่า

ร้อยละ 80 ของยอดขายรวม (ร้อยละ 49) ในปี 2544 มียอดการส่งออกเพิ่มขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 3 (ร้อยละ 34) และคาดว่าในปี 2545 การส่งออกมีอัตราเพิ่มขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 3 (ร้อยละ 37) ซึ่งส่วนใหญ่ส่งออกในตลาดระดับกลาง (ร้อยละ 43) และมีระดับความสามารถในการแข่งขันมาก (ร้อยละ 49)

5.1.2.2 ผลการศึกษาปัญหาในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของผู้ส่งออกในภาคเหนือ

ในการศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของผู้ส่งออกในภาคเหนือ พบว่า ปัญหาสำคัญที่สุดในการผลิตสินค้าสิ่งทอ คือ วัตถุดิบมีราคาแพงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ (ร้อยละ 49) ผู้ส่งออกส่วนใหญ่มีปัญหาแรงงาน (ร้อยละ 86) ด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือดี (ร้อยละ 49) การดำเนินการด้านการตลาดผู้ส่งออกจะดำเนินการเอง (ร้อยละ 52) โดยมีลูกค้าประจำมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52) ปัญหาในด้านการตลาด คือ ต้นทุนราคาสินค้าสูงกว่าคู่แข่ง (ร้อยละ 57) ทำให้สินค้ามีราคาแพงกว่าคู่แข่ง (ร้อยละ 51) ผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือส่วนใหญ่ไม่มีการส่งเสริมการขาย (ร้อยละ 71) และมีการส่งคืนสินค้าจากผู้นำเข้าเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 23) ส่วนข้อมูลข่าวสารทางบริษัทจะหาเอง (ร้อยละ 66) ปัญหากฎระเบียบของรัฐที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่สุดในการส่งออก คือ ระบบโควตาในการส่งออก (ร้อยละ 40) และปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคสำคัญที่สุดในการส่งออก คือ ภาวะการแข่งขันสูงและประเทศคู่แข่งมีต้นทุนแรงงานต่ำกว่า (ร้อยละ 63)

ผลการศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของภาคเหนือนี้ สามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ 5 อันดับ ดังนี้

อันดับที่ 1	ปัญหาด้านแรงงาน
อันดับที่ 2	ค่าขนส่ง ค่าระวางสูง
อันดับที่ 3	ราคาสินค้าสูงกว่าคู่แข่ง
อันดับที่ 4	ปัญหาความยุ่งยากของกฎระเบียบ มาตรการของรัฐ
อันดับที่ 5	ขาดแคลนบุคลากรด้านการบริหารและการจัดการ

เพื่อพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก ผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ ต้องการความช่วยเหลือจากทางราชการ เรียงตามลำดับความสำคัญได้ 3 อันดับ ดังนี้

อันดับที่ 1	การลดขั้นตอนในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของหน่วยราชการ
อันดับที่ 2	การฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่บริษัท
อันดับที่ 3	การได้รับข่าวสารข้อมูลทางการค้าสิ่งทอในเรื่องตลาดต่างประเทศ

5.1.3 ผลการศึกษา นโยบายและมาตรการของรัฐในการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือว่ามีผลมากน้อยเพียงใด

ในการศึกษา นโยบายและมาตรการของรัฐในการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกสินค้าสิ่งทอของผู้ส่งออกในภาคเหนือ นั้น พบว่า

นโยบายและมาตรการในการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกในระดับปานกลาง มีดังนี้

- สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนในเขตส่งเสริมการลงทุนเขต 3
- ความช่วยเหลือจากภาครัฐในด้านการลดภาษี ชดเชยภาษี
- การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากกรมสรรพากร
- กรมศุลกากรลดขั้นตอนในการผ่านพิธีการส่งออกสินค้า
- การออกหนังสือรับรองสินค้าสิ่งทอโดยใช้ระบบข้อมูลวิซ่าอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการค้าต่างประเทศ
- การจัดระเบียบการส่งออกสินค้าสิ่งทอที่กรมการค้าต่างประเทศจัดอยู่ในปัจจุบัน

นโยบายและมาตรการในการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกในระดับน้อย มีดังนี้

- เงินสนับสนุนการส่งออกของภาครัฐ
- ความช่วยเหลือจากภาครัฐในด้านการรวบรวมข้อมูลตลาด
- ความช่วยเหลือจากภาครัฐในด้านการโฆษณาและส่งเสริมการขาย

จะเห็นได้ว่า ไม่มีนโยบายและมาตรการของรัฐที่มีผลในการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกต่อผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอของภาคเหนือในระดับมากเลย ทั้งที่ควรมีผลต่อการสนับสนุนและส่งเสริมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดในระเบียบมาก ซึ่งไม่เอื้อประโยชน์เท่าที่ควร

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้างนี้จะเห็นว่าผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือยังมีคู่แข่งในอนาคคที่สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้ โดยเน้นพัฒนาสินค้าสิ่งทอในระดับกลางและสูง ซึ่งความสำเร็จจากการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอจะสำเร็จได้จะต้องได้รับการร่วมมือร่วมกันดำเนินการอย่างจริงจังทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการพัฒนาวัตถุดิบให้ได้มาตรฐานเพื่อใช้ทดแทนการนำเข้าเพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต การพัฒนาฝีมือแรงงานด้านการตัดเย็บ ออกแบบ และควบคุมคุณภาพให้ได้ตามมาตรฐานสินค้าสากล การเร่งพัฒนาการขนส่งสินค้าทั้งทางถนนและรถไฟ การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัย ถูกต้อง ครบถ้วน ซึ่งภาครัฐจะต้องให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจังและจริงใจ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว เพื่อจะได้บังเกิดผลจริงจังกอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไป

การศึกษารั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะในภาคเหนือ จึงไม่สามารถนำมาเป็นข้อสรุปในภาพรวมของประเทศได้ แต่อย่างไรก็ตามผลการศึกษาก็แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มในการส่งออกสินค้าของภาคเหนือ และปัญหาที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่ออัตราการขยายตัวในการส่งออก ตลอดจนนโยบายและมาตรการของรัฐที่มีผลต่อการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้นข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไปจึงควรจะทำการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษารั้งนี้ศึกษาผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอของภาคเหนือในภาพรวมทั้งหมด โดยไม่ได้แบ่งแยกตามกลุ่มการจ้างเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ซึ่งแต่ละขนาดการจ้างงานอาจมีปัญหาในการส่งออกที่แตกต่างกันไปเพื่อจะได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่ชัดเจนมากขึ้นกว่าที่ศึกษา

2. การศึกษารั้งนี้ศึกษาสินค้าสิ่งทอในภาพรวมโดยไม่ได้ศึกษาแยกเป็นรายสินค้าซึ่งถ้าหากสามารถศึกษาสินค้าต่างๆ รายการในสินค้าสิ่งทอได้ ก็จะช่วยให้สามารถอธิบายถึงปัญหาได้ละเอียดมากขึ้น

3. ในการศึกษารั้งนี้ให้ความสนใจต่อผู้ส่งออกสินค้าสิ่งทอในภาคเหนือ โดยไม่ได้คำนึงถึงคนงานหรือปัญหาของคนงานทั้งผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม